

Evanjelický a. v. cirkevný zbor Levice

Kázeň – ThDr. Martin Riecky

1. Slávnosť veľkonočná (16. 4. 2017)

Bratia a sestry

Truhla zmluvy bola dôležitým svedectvom Božej prítomnosti v izraelskom národe. Keď Mojžiš dostal od Hospodina na hore Sínaj 10 Božích prikázaní, uložil ich práve do tejto truhly zmluvy. Zhotovená bola presne podľa Hospodinovho príkazu z akáciového dreva, obložená bola zlatom. Na bokoch mala urobené krúžky, do ktorých sa zasunuli žrde, pomocou ktorých sa prenášala. Jej vrchnák bol vyhotovený z čistého zlata. Na vrchnáku boli zhotovení dvaja anjeli z tepaného zlata, tvármi obrátenými k sebe, pozerajúcimi sa na vrchnák. Hospodin povedal Mojžišovi: *Tam sa budem stretávať s tebou a z vrchnáka spomedzi oboch cherubov na truhle svedectva budem hovoriť s tebou o všetkom, čo prikážem Izraelitom (2 M 25, 22)*. Keď Izraeliti putovali po púšti, truhla zmluvy bola uložená v prenosnom svätostánku. Do tohto priestoru nesmel vstúpiť nikto, jedine Mojžiš, ktorý komunikoval s pánom Bohom. *Kedykoľvek vošiel Mojžiš do svätostánku, aby sa zhováral s Hospodinom, počul spomedzi dvoch cherubov Toho, ktorý hovoril k nemu sponad vrchnáka truhly svedectva. Hovoril s Ním (4 M 7, 89)*.

Po Mojžišovej smrti vedenie Izraelitov prevzal Józua, potom ďalší sudcovia. Truhlu Božiu nosili vždy so sebou do rôznych vojen, v ktorých si mysleli, že musia zvíťaziť. Prestali Pána Boha chápať ako Toho, pred kým sa majú skláňať, posväcovať sa a hľadať Božiu vôľu. Ich nová predstava bola, že s Hospodinom sa dá manipulovať, pretože tam, kde prinesú truhlu zmluvy, musia zvíťaziť v boji. Všetko fungovalo až do okamihu, kedy im truhlu Božiu v boji ukradli Filištínci. Ostanú teraz Izraeliti bez Božej ochrany?

SPEVOKOL

1. Sam 7, 1 – 6

Vtedy mužovia z Kirjatjeárimu prišli a doniesli truhlu Hospodinovu, zanesli ju na vršok k domu Abínádába a jeho syna Eleazára posvätili, aby strážil truhlu Hospodinovu. Od toho dňa, čo truhla Hospodinova ostala v Kirjatjeárimu, uplynulo mnoho dní, ba prešlo už dvadsať rokov a celý dom izraelský vzdychal za Hospodinom. Vtedy Samuel prehovoril k celému domu izraelskému: Ak sa celým srdcom obrátite k Hospodinovi a ak odstránite cudzích bohov zo svojho prostredia, i aštarty a ak si upriamite srdcia na Hospodina a budete slúžiť Jemu samému, vytrhne vás z ruky Filištíncov. Nato synovia izraelskí odstránili baalov i aštarty a slúžili samému Hospodinovi. Vtedy povedal Samuel: Zhromaždite celý Izrael do Micpy a ja sa budem modliť za vás k Hospodinovi. Zhromaždili sa teda do Micpy, načierali vodu a vylievali ju pred Hospodinom. Postili sa do toho dňa a vyznávali tam: Zhrešili sme proti Hospodinovi. Samuel však súdil Izraelcov v Micpe.

Filištínci ukradli truhlu Božiu, preniesli ju do svojho mesta Ašdód a ukryli ju do chrámu svojho boha Dágóna. Ráno bola jeho socha zvalená. Zároveň boli Filištínci postihnutí vredmi na tele. Po siedmich mesiacoch si Filištínci uvedomili, že musia truhlu Božiu vrátiť späť Izraelitom. Preto ju naložili na voz a odviezli ju naspäť k Izraelitom. Priniesli ju na vršok Abínádába a jeho syna Eleazára. Prešlo dlhých dvadsať rokov, kedy tam ostala truhla Božia ležať a Izraeliti nevedeli, čo vlastne majú s ňou urobiť. Až po dlhých dvadsiatich rokoch povedal Samuel: *Ak sa celým srdcom obrátite k Hospodinovi a ak odstránite cudzích bohov zo svojho prostredia, i aštarty, a ak si upriamite srdcia na Hospodina a budete slúžiť Jemu samému, vytrhne vás z ruky Filištíncov (3. v.)*.

Všimnime si teraz dobre jedno porovnanie. Pohania – Filištínci, ktorí neverili v Hospodina si po siedmich mesiacoch uvedomili, že truhlu Božiu musia vrátiť. Izraelitom následne trvalo až 20 rokov kým si uvedomili, čo majú s tou truhlou zmluvy vlastne robiť. Boží vyvolený národ stratil citlivosť pre

Evanjelický a. v. cirkevný zbor Levice

Kázeň – ThDr. Martin Riecky

Božie konanie, pre Božie plány, pre Božiu vôľu. Za tých dvadsať rokov nehľadali Boha, vystačili si sami sebe.

Toto nebezpečenstvo spovrchnenia vo viere je nákazlivé pre každú generáciu veriacich ľudí. Pán Ježiš hovoril príbeh o dvoch synoch, ktorých poslal otec pracovať na vinicu. Jeden z nich povedal nejdem a nakoniec išiel. Druhý z nich povedal že ide a nakoniec nešiel. Následne sa pýta pán Ježiš: *Ktorý z nich splnil otcovu vôľu? Odpovedali Mu: Ten druhý. Povedal im Ježiš: veru, veru vám hovorím, že colníci a neviestky predchádzajú vás do kráľovstva Božieho. Lebo Ján prišiel so spravodlivosťou a neverili ste mu, ale colníci a neviestky mu uverili. Vy však, hoci ste to videli, ani potom ste sa nekajali, aby ste mu uverili (Mt 21, 31-32).*

Vodcovia, authority izraelského národa nerozpoznali v Jánovi Krstiteľovi proroka, ktorý volal ľudí k pokániu a svojím pôsobením pripravoval cestu Mesiášovi. Preto tí jednoduchí ľudia, všetkými odstrkovaní, colníci a prostitútky kráčali za nim, v jeho posolstve počuli nádej pre svoj život a nechali sa pokrstiť.

Je to také varovanie aj pre nás v súčasnosti, aby sme boli vždy bdelymi a nikdy neprestali byť citlivými na Božie konanie. Pretože práve tí ľudia, ktorých niekedy za nič nemáme a z hĺbky srdca nimi opovrhujeme, sa môžu stať lepšími nástrojmi v Božích rukách, ako sme my sami.

Dnešný deň je plným radosti. Na Veľký piatok, na pamiatku ukrižovania Krista sme sa tu stretli v takej trochu pochmurnej nálade. Dokonca aj oltárne rúcho bolo čiernej farby a hovorili o smrti Kráľa kráľov a Pána pánov. Dnešný deň je iný. Oltárne rúcho je slávnostnej bielej farby. Liturgické stvárnenie služieb Božích je pestrejšie. Spievame dnes piesne plné radosti. Čiže robíme všetko, čo sa od nás navonok vyžaduje. Ale položme si dnes ruku na srdce: Radujú sa nielen naše ústa, ale aj naše srdcia? Kristus vstal z mŕtvych, o tom veľa hovoríme. Ale čo to znamená pre mňa konkrétne? Aký to má dopad na môj život? Keď neviem odpustiť niekomu vo svojej rodine a roky sa už s nim nerozprávam. Keď mi niekto sústavne ubližuje a ja sa neviem brániť? Keď sa pozriem na nepríjemného človeka a pri každom pohľade naňho sa mi otvára nožik vo vrecku? Keď som stratil robotu a neviem, ako vyštudujem svoje dieťa? Keď neviem čo bude s dňom zajtrajším? Je aj teraz toto veľkonočné ráno pre mňa osobne pre moje srdce dňom radosti?

Vráťme sa k tomu príbehu s truhlou zmluvy. Po dvadsiatich rokoch prišla zmena. *Vtedy Samuel prehovoril k celému domu izraelskému: Ak sa celým srdcom obrátite k Hospodinovi a ak odstránite cudzích bohov zo svojho prostredia, i aštarty a ak si upriamite srdcia na Hospodina a budete slúžiť Jemu samému, vytrhne vás z ruky Filištíncov. Nato synovia izraelskí odstránili baalov i aštarty a slúžili samému Hospodinovi. Zhromaždili sa teda do Micpy, načierali vodu a vylievali ju pred Hospodinom. Postili sa do toho dňa a vyznávali tam: Zhrešili sme proti Hospodinovi (3 – 6).*

Nevyznané hriechy, horkosť v srdci, nenávisť v ústach a neochota sa kajať, nás ľudí každej generácie vždy odsúvajú od Hospodina a to až do takej miery, že prestaneme byť citlivými na Jeho konanie s nami. Potom formálne navštevujeme priestor v chráme a konáme všetky náboženské skutky, aké sa od nás vyžadujú. Ale naše srdce je vzdialené od Hospodina. Radi by sme pocítili tú moc radosti veľkonočného rána, ale neprechádza to naším srdcom. Skrátka sú v našom živote zábrany, ktoré nás nepriblížia k Bohu a ani neurobia citlivými voči jeho konaniu s nami.

Jediná cesta je pokánie, ako to urobili Izraeliti v dobe Samuelovej. Musíme vyznať a povedať Bohu v modlitbe: „Bože, ja som iba prach a popol. Nedokážem milovať nepríjemného človeka. Nedokážem odpustiť tomu, kto mi ublížil. Nedokážem dať pokazené veci na poriadok. Ale ja Ti to skladám pod

Evanjelický a. v. cirkevný zbor Levice

Kázeň – ThDr. Martin Riecky

Tvoj kríž. Prosím, zober to zo mňa, premeň moje srdce láskou. Vlož mi do srdca Tvoju radosť a Tvoj pokoj, po ktorom prahnem.“

Ak sa to pomodlíme úprimne, zasvieti Boh do nášho života. Vloží nám do srdca toľko lásky, že by sme od radosti až vyskočili z kože. Táto radosť nás zaplaví a dá nám prežiť uzdravenie. Tam, kde bolo doteraz preklínanie, bude zrazu žehnanie. Tam, kde bol smútok, bude radosť. Tam, kde bola nenávisť, bude láska. Božia láska je silnejšia ako všetko zlo, zákernosť a nenávisť sveta. Božia láska nezostala pribitá na kríži. Stále je tu nad nami Kristova žehnajúca pravica a Kristova milujúca ľavica. On je živý. Nezostal v hrobe a má pre nás more lásky a šťastia, zadarmo, stačí ju len načerpať, prijať jej uzdravujúcu moc.

Pozývam každého jedného z nás, aby sme to vyskúšali. Nikto, kto verí v Boha nebude zahanbený. On nasmeruje náš život tým správnym smerom. Izraeliti prežili 20 rokov vo formálnom náboženstve. Konala sa bohoslužba, ľudia sa modlili, ale truhla Božia zostávala ležať a nevedeli čo s ňou robiť.

Možno dlhé roky formálne vykonávaš náboženské zvyky a pýtaš sa prečo to nefunguje v tvojom živote. Pretože ti chýba obsah života, plnosť života a tou je vzkriesený Ježiš Kristus. Kto Ho vnútorne precíti, zažije, že život s Ním by za nič nikdy nevymenil.

Kto toto cíti, rozumie, o čom je tá vnútorná veľkonočná radosť. Radosť, ktorá začína Kristovým vzkriesením. Radosť, ktorá sa nekončí po príchode z kostola domov, ale ktorá pokračuje aj do ďalších dní, týždňov a rokov nášho života. Kto takúto radosť ešte necíti, pozývam ho, aby sa modlil aby Boh zbúral všetky prekážky v jeho živote, ktoré si postavil sám, alebo ich postavili okolnosti života. Prajem každému, aby prišiel k takejto láske a šťastiu. Nedávno som navštívil 88 ročného ateistu, ktorý bol naposledy v kostole pri svojej confirmácii. Vo veku 88 rokov prijal Ježiša Krista do svojho srdca a odvtedy prežíva vnútornú radosť, pokoj a šťastie. U Boha nie je nič nemožné.

Kristus vstal z mŕtvych: Haleluja, radostne chváľme Ho kresťania, On jediný je vykupiteľ, On je aj naším Spasiteľom. Vďačne oslavujme Pána Boha, že sa nám zjavila milosť mnohá, keď Syna vzkriesil, haleluja, aby nás spasil, haleluja (ES 600).

AMEN.